

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ДЕМОКРАТСКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. —
Огласи по тарифи. — Чекови рачун
број 62324. — Подготвена плаћања у
готову.

Уторак, 28 август 1945

БЕОГРАД

БРОЈ 64

ГОД. I

Цена 3.— дина. по табаклу. — Претплата
за друго полугодје 1945 год. / дина. 250.—
Редакција: Бранкова бр. 20. — Теле-
фон 28-838

604.

УКАЗ

О ЗАКЉУЧЕЊУ И ЗАСЕДАЊА ПРИВРЕМЕНЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ ДЕМОКРАТСКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На основу члана 4 Одлуке о Врховном законодавном и извршном народном представничком телу Југославије, као привременом органу врховне народне власти, Претседништво Привремене народне скупштине Демократске Федеративне Југославије решило је:

да се скупштина Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије односно Привремене народне скупштине Демократске Федеративне Југославије сазивае Указом од 30 јула 1945 године на III заседање закључе читањем овог Указа.

26 августа 1945 године

Београд

Претседништво

Привремене народне скупштине

Демократске Федеративне Југославије

Секретар,

М. Перуначић, с. р.

Претседник,

др. И. Рибар, с. р.

605.

На основу члана 2. Одлуке од 30 новембра 1943 године о Врховном законодавном и извршном народном представничком телу Југославије као привременом органу врховне народне власти у Југославији и на основу Резолуције од 10 августа 1945 године о промени назива Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије у Привремену народну скупштину Демократске Федеративне Југославије, а на предлог Министра пољопривреде савезне владе, Привремена народна скупштина Демократске Федеративне Југославије донела:

ЗАКОН

О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

I. Опште одредбе

Члан 1

У циљу додељивања земље земљорадницима који немају земље или је имају недовољно, извршиће се на целој територији Демократске Федеративне Југославије аграрна реформа и колонизација остварујући начело: Земља припада онима који је обрађују.

Члан 2

Додељено земљиште прелазно у приватну својину лица коме је додељено и одмах ће се уписати у земљишне књиге.

II. Експропријација

Члан 3

Да би се створио земљишни фонд потребан за додељивање, у смислу члана 1, као и ради стварања или допуњавања великих државних угледних и огледних пољопривредних добара, одузеће се од садашњих власника и прећи ће у руке државе следећа пољопривредна добра:

а) велики поседи, тј. таква пољопривредна и шумска добра чија укупна површина прелази 45 хектара или 25 до 35 хектара обрадиве земље (оранице, ливаде, пољаци и виноградни), ако се искористе путем закупа или најамне радне снаге;

б) земљишни поседи у својини банака, предузећа, акционарских друштава и других приватно-правних лица и других правних лица одређених законом, изузев оне делове тих земљишта који ће се власницима оставити за индустријске, грађевинске, научне, културне и друге друштвено корисне сврхе;

в) земљишни поседи црква, манастира, верских установа и свих врста задужбина, световних и верских;

г) вишак обрадиве земље земљорадничких посела изнад законом одређеног максимума;

д) вишак обрадиве земље изнад 3 до 5 хектара чији власници нису земљорадници по главној занимању те га не обрађују сами са својом породичном већ путем закупа или најамном радном снагом;

е) земљишни поседи који су у току рата ма из којег разлога остали без сопственика и без правног наследника.

Члан 4

1) Земља која се одузима у целини (члан 3 тач. а, б, в, и г) прећи ће у руке државе са свима зградама и постројењима на њој и са целокупним живим и мртвим пољопривредним инвентаром, без икакве штете власницима.

2) Трактори, машине и крупне пољопривредне справе са ових посела улазе, уколико такво земљиште није одређено за велико државно пољопривредно добро, у инвентар државних пољопривредних машинских станица.

Члан 5

1) Максимум земљорадничког посела, који ће остати у својини земљорадника који га обрађује са својом породицом (члан 3, тач. г) одређиће се земљорадничким законима, с тим да не може бити мањи од 20 ни већи од 35 хектара обрадиве земље. У овим границама одређивање максимума вршиће се у сваком поједином случају с обзиром на број чланова породице (залуге), квалитет земљишта и врсту културе.

2) У планинским крајевима ако је земља врло слаба, или у случају где постоји већа породична

за друга могу земљини закони повисити овај максимум.

Члан 6

1) У случају кад се одузима само вишак земљишта изнад одређене максималне границе (члан 3, тач. г и д) сопственику ће се исплатити накнада за одузету земљу у висини једногодишњег приноса по хектару.

2) Код одузимања вишка земље на чл. 3 тач. г и д, мора у одузетом износу бити сразмеран део орнихе. Властник мора задржати коњике и винограде све до одређеног максимума. Зграде и живи и мртви инвентар не поклапају на тај земљишта под ову експропријацију.

Члан 7

1) Ако је лице неземљорадничког занимања члан породице која се случајно бави земљорадничким вишак преко 3 до 5 хектара ће се вратити односно доделити по закону и обичају и наслеђу члановима породице који живе на селу и баве се земљорадничком, с тим да укупна површина земље ове породице не може прећи максимум земљорадничког посела одређен за тај крај. То важи и за случајеве брака.

2) Радници, пензионери и инвалиди који су власници земље сматраће се као земљорадници који обрађују своју земљу.

Члан 8

1) Од постојећих посела појединих богомоља, манастира и верских установа одузима се само вишак преко 10 хектара њихове укупне површине њива, башта, винограда, воћњака, утрна и шума.

2) Верским установама (црквама, манастирима, кривеним властима) већег значаја или веће историјске вредности изузимаће се од садашњег њиховог посела до 30 хектара обрадиве земље и до 30 хектара шуме.

Члан 9

Земљорадничке, радничке и занатлијске породице, које су услед рата или других околности остале без довољно радне снаге, те су припаднице да земљу дају другим лицима на обраду, сматраће се као земљорадници који сами обрађују своју земљу.

III. Земљини фонд аграрне реформе и колонизације

Члан 10

Поред обрадиве земље експроприсане по члану 3 улазе у земљини фонд аграрне реформе и колонизације:

а) обрадива земља држављана Немачког Рајха и лица немачке народности конфискована према Одлуци Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије од 21 новембра 1944. године;

б) обрадива земља народних непријатеља и других лица, која је конфискована на основу судске пресуде;

в) земља коју држава надвоји из свог власништва у циљу додељивања сиромашним земљорадницима.

Члан 11

Од земљишта експроприсаног по члану 3 и конфискованог земљишта из члана 10 тачке в и г, неће се увести у земљини фонд земљишта намењена државним (савезним, земљиним и месним) пољопривредним добрима, социјалним и научним установама, као и терени за војне потребе.

Члан 12

Из државног земљиног фонда даваће се обрадива земља земљорадницима без земље или са недовољно земље у миљу обрађивања и надржавања, и то у месту и блиској околини или за насељавање у неком другом крају.

Члан 13

Земља из овог фонда додељује се слободна од свих дугова и терета. Сопственик остаје задужен сразмерно делу који му је остао у власништву. Плата дугова и терета на одузетим земљиштима решеће се посебним законом.

Члан 14

1) Цена земље коју ће насељеници добити из овог фонда израчунаће се тако што ће се укупна сума коју ће држава дати у накнаду за земљишта одузета по члану 3 тачке г и д сразмерно расподелити на целокупну површину земљишта овог фонда.

2) У накнаду за добијену земљу надлежници ће плаћати само овако израчунату цену.

3) Услови дугорочне отплате за добијену земљу одређиће се посебном уредбом и морају бити нарочито повољни за бивше војне и ситна газдинства.

IV. Додељивање земље

Члан 15

Земља ће се додељивати лицима која на њу имају право првенства у месту, у крају у коме живе или у својој федералној јединици.

Члан 16

1) Прво првенство у додељивању земље имају земљорадници без земље или са недовољно земље који су били борци партизанских одреда, НОВ и ПОЈ и Југословенске армије, учесници ослободилачког рата као и инвалиди из прошлих ратова (1912-18 и април 1941. године), породице и сирочад изгинулих бораца ослободилачког рата и жртве и породице жртава фашистичког терора. Међу борцима првенство ће уживати стари борци и добровољци.

2) Право на додељивање земље уживаће и они борци из предлог списка који се раније нису бавили земљорадњом, ако се обавезу да се на додељену им земљу насеље и да је обрађују са својом породицом.

Члан 17

Ко ће уживати првенство у смислу предлог члана одређиће се уредбом савезне владе на предлог Министра народне одбране.

Члан 18

Од земљишта конфискованих од лица немачке народности у Бачкој, Банату, Барани и Срему надвојиће се до 500.000 катастарских јутара за насељавање бораца Југословенске армије који се призиве и обавезу да ће се на земљу населити и на њу са својом породицом обрађивати.

Члан 19

1) Свакишња земљишта које ће се додељивати по претходном члану износиће од 8 до 12 к. ј. обрадиве земље за једну породицу. Изузетно ће се већа површина овог земљишта, али не веће преко 30% од утирског максимума, додељивати народним херојима односно њиховим породицама и официјерима Југословенске армије који су по занимању земљорадници, као и многочланим породицама.

2) Ако се земља налази у близини већих градова као баштенска и са интензивном културом максимално додељиве површине износиће 4 до 6 к. јутара.

Члан 20

За борбе и инвалиде ослободилачког рата, који немају породице или имају малу породицу неспособну да обрађује земљу на коју такав инвалид има право, образује се посебне колоније на нарочито изабраним земљиштима породицама различите културе, у којима ће се организовати школе, домови и занатске радионице, по потреби са индивидуалним станбеним зградама и банјама.

Члан 21

За неабринуту сирочад борана Југословенске армије и жртава рата и фашистичког терора образује се посебне дечије колоније са заједничким пољопривредним земљиштем, домовима, школама и радионицама.

Члан 22

1) На инвалидским и дечијим колонијама (члан 20 и 21) може се употребљавати за обраду земље изјамна радна снага.

2) Највише одређе о организовању ових колонија прописује се уредбом савезне владе на предлог Министра народне одбране у споразуму са савезним Министром социјалне политике.

Члан 23

1) Групе лица којима је додељена земља могу груписати појединачно додељену или земљу ради заједничког обрађивања и о томе склапати уговоре највише за рок од 10 година.

2) Уколико извесна група лица, која по овом Закону имају право на додељивање земље, не поднесу појединачне захтеве за додељивање земље, већ заједнички захтев да им се као већ основаној пољопривредној производњој обезбеде одређени комплекси земљишта према њиховом броју и величини њихових породица, земљиште ће им се доделити као њихова заједничка заједничка имовина.

Једнообразна правила за оваква заједничка добра прописује савезно Министарство пољопривреде.

Члан 24

Земљиште додељено по овом Закону не може бити за рок од 20 година раздвојено, продато, дато под закуп или заложено ни у целини ни делимично.

Ова забрана унеће се у земљишне књиге у часу уписивања земљишта на име лица коме је додељено.

Члан 25

Ако се лице коме је земља додељена не јави у одређеном року од дана доставе одлуке о додељивању, губи право на додељену земљу.

Овлашћује се Министар колонизације да у изузетним случајевима на нарочито оправданих разлога може продужити овај рок.

Члан 26

1) Под удар експропријације без накнаде долазе и шумски поседи који су својина лица или установа и правних лица наведених под тач. б, в и д у чл. 3 овога Закона.

2) Експроприације се уз накнаду извршавају према максималним лимитима који ће се оставити власницима према земљишним законима.

3) У шумским пределима, где нема земље за обрађивање, лица која по главном занимању нису земљорадници, могу задаривати од шумских посела 5 до 10 хектара.

4) Посебним оквирним савезним законом одређује се како ће се и коме додељивати и под којим ће режимом бити земљишта под шумом, испашом, водом и слично.

Члан 27

На нарочито одређеним земљиштима могу се из државног земљишног фонда додељивати одређене парцеле и на парцеле додељени комплексни обрадиво земље на баштенско или шифаравано групама земљорадника — групама радника и намештеника разних предузећа, установа и надлежности.

Земљишним законима или уредбама прописује се услови под којима ће се оваква земљишта дати на искоришћавање, с тим да једна породица не може добити више од 2 ара.

Члан 28

Посебном уредбом Привредног савета одређује се начин чувања и употребе (додељивања) фондова пољопривредног инвентара, стоке, семена, хране, поштоматских добитних конфискацијама и експропријацијом по овом Закону.

V. Спровођење аграрне реформе и колонизације

Члан 29

Аграрну реформу спроводеће савезно Министарство пољопривреде према земљишним законима и уредбама донетим на основу овог Закона. У надлежност земљишних влада спада и унутрашња колонизација у границама своје територије.

Члан 30

Овлашћује се савезни Министар пољопривреде да, у споразуму са савезним Министром колонизације и земљишним министарствима пољопривреде, из државног земљишног фонда, који:

а) земљиште поворшине постојеће по члану 11 овог Закона за државна (савезна, земљаска и локална) пољопривредна добра, за социјалне и научне установе, као и терене за војне потребе;

б) земљиште поворшине из конфискованих добара лица немачке народности с тим да утврде које ће поворшине земљаска министарства пољопривреде додељивати аграрним заинтересованима, а које ће поворшине додељивати савезни Министар колонизације колонистима у споразуму са надлежним земљишним министром пољопривреде брзо преко својих било према земљишних органа.

Члан 31

Једнообразно спровођење аграрне реформе осигураће се општим упутствима која ће на основу овог Закона уредбама и наредбама давати савезни Министар пољопривреде, који ће радити преко Државне пољопривредне комисије.

Ради извршења Закона о аграрној реформи и колонизацији основаће се Аграрни савет Демократске Федеративне Југославије у који улазе савезни министри пољопривреде и колонизације и председник Државне пољопривредне комисије и друга лица која именује Председник савезне владе, именујући у исто време и председника Аграрног савета.

Аграрни савет радиће савезно са Привредним саветом и организовати се посебном уредбом.

Члан 32

Сви поднесци, молбе и решења у вези са овим Законом уколико се односе на додељивање земље ослобађају се од таксе.

Члан 33

Немају право на додељивање земље лица која по Закону не уживају бирачко право.

VI. Прелазна наређења

Члан 34

Све одлуке и мере окупатора и домаћих власти у служби окупатора, донете за време окупације у циљу промена у земљишном поседу или у циљу измене односа између власника и чимчија односно закупца у корист власника, сматрају се ништивним и неостојећим.

Члан 35

Сва самовласна насељаванја на мануштена или на државна или на секвестрирана земљишта, извршена у току рата или после ослобођења, без обзира да ли су вршена на основу одлуке или уз одобрење месних органа власти, оглашују се за неважећа.

Члан 36

На подручју свих федералних јединица имају се у року од 2 године од дана ступања овог Закона на снагу решити питања свих узурпација државног земљишта, свих заузећа на утринима, свих непризнатих деоба сеоског и другог земљишта, с тим да се такве захваћене и подвезене површине по правилу приписују у власништво државица и упишу на њихово име у земљишне књиге. При томе се има водити рачуна да ово земље нису у средини државног и сеоског земљишта или на смећу комуникацијама или су превелики или су заузеле начином неуобичајеним у томе крају. Оно правно лице, чија је била та земља пре заузећа може у року од 2 године пред надлежним народним судом тражити поништење тога заузећа.

Посебним земаљским уредбама одредиће се органи и поступак за решење питања и спорова из овог члана.

Члан 37

Овај Закон ступа на снагу кад се објави у Службеном листу Демократске Федеративне Југославије.

23 августа 1945 године
Београд

Претседанство

Привремене народне скупштине

Демократске Федеративне Југославије

Секретар,

М. Берушчић, с. р.

Претседник,

др. И. Рибар, с. р.

686.

На основу члана 2 (Одлуке од 30 новембра 1943 године о Врховном законодавном и извршном народном претставничком телу Југославије као привременом органу врховне народне власти у Југославији и на основу Резолуције од 16 августа 1945 године о промени назива Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије у Привремену народну скупштину Демократске Федеративне Југославије, а на предлог Министра унутрашњих послова савезне владе, Привремена народна скупштина Демократске Федеративне Југославије доноси

ЗАКОН

О ДРЖАВЉАНСТВУ ДЕМОКРАТСКЕ
ФЕДЕРАТИВНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

I ГЛАВА

Начелне одредбе

Члан 1

Југословенско држављанство је јединствено и састоји се од савезног и земаљског.

Сваки земаљски држављанин је истовремено и савезни, а сваки савезни по правилу и земаљски. Југословенски држављанин може имати само једно земаљско држављанство.

Члан 2

Југословенско држављанство искључује истовремено држављанство сваке друге државе. У погледу питања југословенског држављанства меродавни су домаћи правни прописи и међународни уговори.

II ГЛАВА

Стичање и губитак југословенског држављанства

I ДЕО

Стичање држављанства

Члан 3

Југословенско држављанство се стиче:

- 1) пореклом;
- 2) рођењем на подручју Југославије;
- 3) прирођењем (подомлањством, натурализацијом); и
- 4) по одредбама међународних уговора.

Савезно и земаљско држављанство стичу се у напред наведеним случајевима заједно, изузимајући случај став 3 члана 11.

1) Порекло

Члан 4

Пореклом стичу југословенско држављанство деца:

- 1) ако су оба родитеља југословенски држављани;
- 2) ако је један родитељ југословенски држављанин, а деца потичу из брака склопљеног пред надлежним југословенским органима;
- 3) ако је један родитељ југословенски држављанин, те један од родитеља с дететом стално борави у Југославији, или ако се један од родитеља пре него што дете направи 18 година, заједно с дететом, стално настани у Југославији, или ако је и само дете стално настањено или на одгоју у Југославији; и
- 4) ако је један родитељ југословенски држављанин, а родитељи и дете које је рођено у иностранству живе у иностранству, на родитељ, југословенски држављанин, у року од 5 година од дететовог рођења, региструје га код југословенског заступништва као југословенског држављанина. Уколико се дете према закону земље где је рођено сматра југословенским држављанином, његово регистравање није обавезно услов за стичање југословенског држављанства.

Ако се судском одауком утврди оциност југословенског држављанина, на малолетно дете стиче држављанке примењивање се одредбе овог члана.

Члан 5

Ако су оба родитеља југословенски држављани различитих земаљских држављанстава, земаљско држављанство детета утврђује се њиховим споразумом. Кад тога споразума нема, дете добија држављанство земље за коју су родитељи, у време рођења детета, били стварно највише везани. У случају да родитељи живе одвојено, дете добија земаљско држављанство родитеља са којим живи у заједници.

2) Рођење на подручју Југославије

Члан 6

Дете непознатих родитеља, рођено или нађено на подручју Југославије, сматраће се југословенским

држављанином, уколико се не утврде његови родитељи до навршене 14 године живота. Ово дете стиче и држављанство земље у којој је рођено или нађено. Одредбе предњег става примењиваће се и на дете рођено у Југославији, ако су оба родитеља без држављанства или непознатог држављанства.

3) Прирођење (подумање, натурализација)

Члан 7

Страни држављани могу, на основу молбе, стећи југословенско држављанство редовним и изузетним путем.

Члан 8

Редовним путем страни држављанин може стећи југословенско држављанство, ако испуњава ове услове:

- 1) да поднесе молбу за натурализацију;
- 2) да је у време подношења молбе навршио 18 година живота и да је радно способан;
- 3) да је до времена подношења молбе непрекидно боравио на подручју Југославије најмање 5 година, од тога по правилу 2 године на подручју оне земље, чије држављанство жели да стекне;
- 4) да има отпуст из свог досадањег држављанства, односно зајамчење да ће га добити, ако буде примљен у југословенско држављанство; и
- 5) да се из његовог владања може закључити да ће бити лојалан грађанин Југославије.

Сматраће се да је услов тачке 4 испуњен, ако молилац уопште нема држављанства или ће га, према закону његове државе, изгубити самим подумањем. Ако страна држава уопште не допушта отпуст или поставља за отпуст такве услове који се стварно не могу испунити, довољна је изрична изјава молбоца да се, под претпоставком стицања југословенског држављанства, одриче страног држављанства.

Члан 9

Молиоцу, који по народности припада коме од народа Југославије, може се дати југословенско држављанство без обзира на услове тач. 3 и 4 члана 8. Лице које је склопило брак с југословенским држављанином, мушког или женског пола, не мора испуњавати услове тач. 2, 3 и 4 члана 8. Исто тако може без обзира на наведене услове, после усвојења (адопције) усвојитељ, ако је југословенски држављанин, молити за натурализацију усвојеног детета испод 14 година.

Члан 10

О стицању држављанства редовним путем (члан 8) доноси решење земаљско Министарство унутрашњих послова уз претходну сагласност савезног Министарства унутрашњих послова.

Члан 11

Изузетним путем може стећи југословенско држављанство, ако је испунило услове из тач. 1 и 2 члана 8 овог Закона, лице чија натурализација претставља нарочити државни интерес.

О натурализацији изузетним путем доноси решење савезно Министарство унутрашњих послова.

Овом натурализацијом добија страни држављанин и држављанство земље у којој борави, а кад нема такво место сталног борава, земље у којој се родио. Ако природени нема место сталног борава, а није ни рођен на подручју Југославије, стиче савезно држављанство без земаљског; земаљско држављанство може накнадно стећи према одредбама чланова 29 до 31 овог Закона.

Члан 12

Лице, коме је натурализацијом признато држављанство, полаже заклетву верности и лојалности. Тек

даном положене заклетве наведено лице стиче југословенско држављанство.

Решење о натурализацији губи важност, ако у предњем ставу наведено лице не положи заклетву у року од 3 месеца од дана својштења решења о натурализацији.

Члан 13

Деца испод 18 година стичу натурализацијом држављанство својих родитеља, кад су им оба родитеља стекла југословенско држављанство.

Када је натурализацијом само један од родитеља стекао југословенско држављанство, ово се стицање протеже и на децу натурализованог, ако то он изрично затражи, а деца живе заједно с њиме у Југославији. Ако су деца старија од 14 година, потребан је и њихов пристанак.

II ДЕО

Губитак држављанства

Члан 14

Југословенско држављанство се губи:

- 1) отсутношћу;
- 2) одузимањем;
- 3) отпustom;
- 4) одрицањем; и
- 5) по одредбама међународних уговора.

Губитком савезног држављанства губи се увек и земаљско држављанство.

1) Отсутност

Члан 15

Самом отсутношћу губи југословенско држављанство лице које стално борави ван подручја Југославије, па за време од 15 година, по навршеној 18 години живота, не испуњава никакве јавне обавезе према Југославији, а поред тога је пропустило за последњих 5 година да се евидентира при заступништву Југославије у иностранству, или да се писмено пријави савезном Министарству унутрашњих послова.

Овај губитак држављанства протеже се и на сву децу наведеног лица, која су се родила у иностранству и тамо стално живе, уколико сама нису испуњавала обавезе према Југославији или се евидентирала односно пријавила у смислу предњег става.

Решења о насталом губитку држављанства по овоме параграфу доноси савезно Министарство унутрашњих послова. Решење се може побијати у року од 2 године по објави у „Службеном листу Демократске Федеративне Југославије“.

2) Одузимање

Члан 16

Југословенско држављанство се може одузети сваком народносном припаднику оних народа чије су државе биле у рату против Југославије, а који се држављанин, за време свога рата или у вези тога пре рата, својим нелојалним поступцима против народних и државних интереса Југославије, огрешио о своје дужности југословенског држављанина.

Југословенско држављанство се може одузети и сваком оном натурализованом држављанину, који је до своје натурализације дошао, користећи се лажним наводима или што је свесно прегрутао важне околности, или који је у року од 5 година по натурализацији судском пресудом кажњен за неко нечасно дело или дело против народних и државних интереса.

Држављанство се може одузети сваком југословенском држављанину, који у иностранству, својим

радом наноси или је у време рата наносио штету народним и државним интересима Југославије, или одбија да врши грађанске дужности, и то по судској пресуди и случајевима нарочито предвиђеним у Закону.

Члан 17

О одузимању по ст. 1 и 2 члана 16 доноси решење савезно Министарство унутрашњих послова.

Члан 18

Одузимање по првој реченици ст. 1 члана 16 протеже се и на брачног друга и децу дотичног лица, уколико не докажу да су били без везе с невољаним бившим држављанином и да је њихово лично владане било беспрекорно, или да они по народности припадају коме од народа Југославије.

Одузимање по ст. 2 члана 16 протеже се и на децу испод 18 година, која су родитељском натурализацијом стекла југословенско држављанство.

3) Отпуст

Члан 19

Отпуст из држављанства може се дати ако молбац испуњава ове услове:

- 1) да је поднео молбу за отпуст;
- 2) да је у време подношења молбе напунио 18 година;
- 3) да је испунио обавезе према држави, као и јавне и друштвене обавезе на које треба позвати у јавном интересу; и
- 4) да је доказао да је примљен или да ће бити примљен у страну држављанство.

Надлежни орган може, кад нађе оно потребним, одобрити отпуст уз услов да отпуштени, у одређеном му року, поднесе доказ да је примљен у страну држављанство. Ако то не учини отпуст губи важност.

Исто тако отпуст губи важност, ако отпуштени продужи боравак у Југославији, а у року од године дана не стекне страну држављанство.

Члан 20

О отпусту решава земаљско Министарство унутрашњих послова, уз претходну сагласност савезног Министарства унутрашњих послова.

Члан 21

Малолетна деца губе југословенско држављанство, на захтев родитеља који се отпустила, кад су отпустом оба родитеља изгубила југословенско држављанство, или га је изгубило само један од њих, а други га већ ни раније није имао. Кад је у питању дете изнад 14 година, потребно је да оно да свој изрични пристајак за промену држављанства.

Ако малолетно дете не стекне ново држављанство, задржава југословенско, док се, заједно с родитељем, не исели стално у иностранство.

4) Одрицање

Члан 22

Југословенски држављанин по пореклу (чл. 4) има право да изјави до навршене 25 године живота да се одриче југословенског држављанства, ако је рођен у иностранству и тамо стално борави, а докаже да је држављанин државе у којој се родио или стално борави.

Југословенски држављанин који по народности не припада коме од народа Југославије а иселио се из Југославије, има право да се одрекне југословенског држављанства, уколико докаже да је стекао страну држављанство и испуњава услове из тач. 2 и 3 члана 19 овог Закона.

Изјаве у смислу ст. 1 и 2 овог члана подносе се заступништвима Југославије у иностранству или савезном Министарству унутрашњих послова.

У погледу малолетне деце имају се овде сходно примењивати одредбе члана 21 овог Закона.

III ДЕО

Поново стицање држављанства

Члан 23

Лице које је изгубило југословенско држављанство што је као малолетно дете наследило родитеље по члану 21 и 22 овог Закона, стиче га поново, ако се стално настани у Југославији и поднесе посебну изјаву у року од 7 година по навршеној 18 години. Изјаву потврђује својим решењем земаљско Министарство унутрашњих послова. Подносилац изјаве стиче држављанство даном учинене изјаве. За стицање земаљског држављанства меродавно је место боравања односно последњег сталног борава.

У свим другим случајевима бивши југословенски држављанин поново стиче југословенско држављанство према одредбама I дела ове главе. Изузетно је за натурализацију лица, којима је по члану 16 ст. 1 и 2 одузето држављанство, потребна сагласност савезног Министарства унутрашњих послова.

IV ДЕО

Заједничке одредбе

Члан 24

Спорове о југословенском држављанству, кад се они јављају као главно питање, решава у првом степену савезно Министарство унутрашњих послова, на чије решење има места жалба савезном Врховном суду.

Противу првостепеног решења има заинтересовано лице право жалбе у року од 14 дана. Жалба се предаје оној власти која је донела првостепено решење.

Решења по овом параграфу обавезно се достављају и надлежном јавном тужноцу.

Члан 25

За сва лица која по народности припадају коме од народа Југославије, а која су се у Југославији родила и ту обично бораве, претпоставља се да су југословенски држављани, све док се не докаже да имају неко страну држављанство, или да су изгубила југословенско држављанство, или да су се називала на страну држављанство.

Лице, које се једном користи претпоставком о југословенском држављанству из предњег става, не може се више позивати на неко страну држављанство.

Члан 26

Уредбом савезног Министарства унутрашњих послова прописује се начин вођења евиденције југословенског држављанства (савезног и земаљског), издавање сведоци о држављанству, као и текст записке (члан 12).

Члан 27

Стицање држављанства натурализацијом као и губитак држављанства отсушносту, одузимањем и отпустом објављиваће се у „Службеном листу Демократске Федеративне Југославије“, као и у земаљским службеним новинама, у погледу односног земаљског држављанства. Ово се објављивање може вршити и укупно.

III ГЛАВА

Промене у земаљском држављанству

Члан 28

Земаљско држављанство може се променити при-
мањем у друго земаљско држављанство.

Члан 29

Сваки савезни држављанин може тражити да бу-
де примљен у друго земаљско држављанство. Уко-
лико нису испуњени услови из наредног члана,
молба се решава по слободној оцени.

Члан 30

Молба за примане у земаљско држављанство не
може се одбити, ако лице које тражи пријем:

- 1) има пуних 18 година;
 - 2) није лишено часних права нити се противу
њего води поступак за дела која повлаче губитак
часних права; и
 - 3) до времена подношења молбе непрекидно бо-
рави најмање 3 године на подручју дотичне земље.
- У случају усвојења примењиваће се сходно од-
редбе ст. 2 члана 9 овог Закона.

Члан 31

Земаљским законом ће се прописати одредбе о
примању у земаљско држављанство, при чему ће се
обезбедити једнака права и повластице на подручју
једне федералне јединице земаљским држављанима
других федералних јединица.

О примању се има обавестити она земља чије
се држављанство губи.

Члан 32

Кад родитељи стичу земаљско држављанство по
чл. 29 и 30 овог Закона, у томе их следе и њихова
деца млађа од 18 година сходно одредбама члана 13
овог Закона.

Члан 33

Ниједна земља не може брисати југословенског
држављанина из свог држављанства, док он не стекне
држављанство у некој другој земљи.

Члан 34

Ако изиђу две земље или више њих настане
спор о земаљском држављанству одређеног лица, а
не могу се међусобно споразумети, онда о спору
решава Врховни суд Југославије.

Југословенском држављанину, чије се земаљско
држављанство не може утврдити, изузев случаја из
става 3 члана 11 овог Закона, одређује се земаљско
држављанство оне земље у којој непрекидно и до-
бровољно борави за последње 2 године, а ако тога
нема онда земље у којој је рођен; ако није рођен
у Југославији онда земље у којој је најдуже боравио
за последњих 10 година, или, ако му се ни по том
не би могло утврдити држављанство, онда земље у
којој се затекао у време одређивања држављанства.

Све ово вреди само док се не утврди право зе-
маљско држављанство таквог савезног држављанина.

IV ГЛАВА

Прелазне и закључне одредбе

Члан 35

На дан ступања на снагу овог Закона сматрају
се југословенским држављанима сва лица која су тога
дана били југословенски држављани према важећим
прописима.

Изузетно од предњег одређује се Министар-
ски савет Демократске Федеративне Југославије да

пропише одредбе о случајевима стицања југословен-
ског држављанства по Закону од 28 октобра 1928
године, извршеног у време од 6 априла 1941 године
до ступања на снагу овог Закона. Министарски
савет може ово овлашћење пренети на земаљске
влaде.

Члан 36

Југословенско држављанство стичу у смислу од-
редаба овог Закона, уколико међународним угово-
рима не буде другачије решено, сва лица која имају
завичајно право односно припадност у општинама на
подручјима која би ушла у састав Демократске Фе-
деративне Југославије по међународном споразуму,
као и лица која по народности припадају једном од
народа Југославије, а бораве на овом подручју —
ако се ова лица не иселе са југословенског држав-
ног подручја или, на основу посебних прописа, не
оптирају за своје раније држављанство.

Члан 37

На дан ступања на снагу овог Закона сматраће
се земаљским држављанима југословенски државља-
ни, који су тога дана имали чланство (завичајност)
односно припадност у којој општини на подручју
дотичне земље.

Југословенским држављанима којима се не може
одредити земаљско држављанство по предњем ста-
ву, оно се одређује, са важношћу од дана ступања
на снагу овог Закона, по одредби члана 34 овог
Закона.

Члан 38

Лица која даном ступања на снагу овог Закона
нису југословенски држављани, а која би стекла од-
носно задржала то држављанство по одредбама
овог Закона, могу, у року од године дана по ступа-
њу на снагу овог Закона односно у року од го-
дине дана по навршеној 18 години, тражити натура-
лизацију у смислу члана 9 овог Закона.

Исто тако могу тражити натурализацију без об-
зира на услове тач. 2, 3 и 4 члана 8 овог Закона они
страни држављани, без обзира на њихову народност,
који су активно учествовали у народнослободилач-
кој борби народа Југославије. То важи и за децу
погинулих или умрлих учесника.

Члан 39

Лица која су изгубила југословенско држављан-
ство отсутношћу по § 28 Закона о држављанству,
од 21 октобра 1928 године имају право да га поново
стекну посебном изјавом, учињеном у року од го-
дине дана по ступању на снагу овог Закона. Изјаву
потврђује савезно Министарство унутрашњих по-
слова. У томе случају сматраће се да је подносилац
изјаве стекао држављанство даном учињене изјаве.

Члан 40

Под надлежним југословенским органима у сми-
слу тач. 2 чл. 4 овог Закона сматрају се, за време
пуноважног склапања верског брака, и органи вер-
ских заједница.

Члан 41

Рокови за евидентирање по члану 15 и рок из
тач. 3 чл. 30 овог Закона почињу тећи даном сту-
пања на снагу овог Закона.

Члан 42

Овлашћује се савезни Министар унутрашњих по-
слова да у сагласности са Министром иностраних
послова уредбом пропише ближе одредбе потребне
за извршење овог Закона.

Члан 43

Примена овог Закона почиње 14 дана после ње-
гове објаве. Тиме престају у целости да важе сви

прописи о држављанству, донети до 6 априла 1941 године.

Члан 44

Овај Закон ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Демократске Федеративне Југославије“.

23 августа 1945 године
Београд

Претседништво
Привремене народне скупштине
Демократске Федеративне Југославије

Секретар,
М. Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. И. Рибар, с. р.

607.

На основу члана 2 Одлуке од 30 новембра 1943 године о Врховном законодавном и извршном народном претставничком телу Југославије као привременом органу врховне народне власти у Југославији и на основу Резолуције од 10 августа 1945 године о промени назива Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије у Привремену народну скупштину Демократске Федеративне Југославије, а на предлог Министра унутрашњих послова савезне владе, Привремена народна скупштина Демократске Федеративне Југославије доноси

ЗАКОН

О ОДУЗИМАЊУ ДРЖАВЉАНСТВА ОФИЦИРИМА И ПОДОФИЦИРИМА БИВШЕ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ВОЈСКЕ, КОЈИ НЕЋЕ ДО СЕ ВРАТЕ У ОТАЦИНУ, И ПРИПАДНИЦИМА ВОЈНИХ ФОРМАЦИЈА КОЈИ СУ СЛУЖИЛИ ОКУПАТОРУ И ОДБЕГЛИ У ИНОСТРАНСТВО

Члан 1

1) Сви од непријатеља заробљени или интернирани активни или резервни официри и подофицири бивше Југословенске војске, који одбију да се са осталим ослобођеним југословенским заробљеницима и интерниранима врате у отаџбину и добровољно остану изван отаџбине, губе југословенско држављанство.

2) Сви припадници као и политички руководиоци разних противнародних војничких формација које су биле у служби окупатора (т. зв. Југословенске војске у отаџбини, четници, усташи, Српске државне страже, докљобрана итд.) који су се са територије Југославије повукли заједно с непријатељем, са којим су се до границе заједно борили против Југословенске армије и наших савезника, и који се сада налазе у иностранству, као и остали припадници тих формација, који су земљу раније напустили, губе југословенско држављанство.

Члан 2

1) Неће изгубити југословенско држављанство ова лица из чл. 1 која у року од два месеца после званичне објаве да је репатрирање завршено у зони у којој се та лица налазе пред југословенским дипломатским или војним претставницима односно пред њиховим овлашћеним делегатима даду изјаву да су спремни да се врате у отаџбину и ставе се ради повратка на расположење нашим властима за репатријацију.

2) Лица, која услед болести, лежања у болници или удаљености или одвојености не буду у могућности да искористе предвиђени рок за давање изјаве за повратак у земљу, могу и после тога рока тражити наводни доказе за оправдање задодњења своје изјаве.

Члан 3

Наша дипломатска и војна претставништва у иностранству обавезна су да овим лицима из члана 1 омогуће да у одређеном року даду своје изјаве о спремности за повратак у земљу. Њихова је дужност да лица, која даду такве изјаве, издвоје у посебна сабиралишта, одакле ће им се омогућити што бржи повратак.

Члан 4

Губитак држављанства према члану 1 као и повратак у земљу не спречава подизање оптужбе против наведених лица за друге злочине против отаџбине уколико су их починили.

Члан 5

Савезни Министар унутрашњих послова извршиће овај Закон у споразуму са Министром народне одбране.

Члан 6

Овај Закон ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Демократске Федеративне Југославије“.

23 августа 1945 године

Београд

Претседништво
Привремене народне скупштине
Демократске Федеративне Југославије

Секретар,
М. Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. И. Рибар, с. р.

608.

На предлог Завода за ванредне набавке при Управи спољне трговине, савезно Министарство трговине и снабдевања — Управа за цене — доноси

РЕШЕЊЕ БР. 2

О ОДРЕЂИВАЊУ ЦЕНА ТЕКСТИЛНИМ ПРОИЗВОДИМА ИСПОРУЧЕНИМ ОД УНРРЕ

У вези Упутства Министарства трговине и снабдевања о одређивању цена и обрачунавању робе преко МЛ и УНРРЕ одређују се следећим текстилним производима ове цене:

Цене франко фоб лука:	Франко ста- ница велико- продајна на- бавна цена	Франко стова- риште велико- продајна ко- лекторска продајна цена
Д и н а р а		
1) Раднички комбине- зон добар квалитет	120.—	126.— 130.—
2) Лекарски мантил добар квалитет	120.—	126.— 130.—
3) Радничка блуза нова роба	60.—	63.— 65.—
4) Пелована роба	30.—	31.50 32.50
5) Мушке мајице три- ко добар квалитет	29.—	30.— 31.50
6) Мушке кратке гаће трико добар квали- тет	29.—	30.50 31.50
7) Кошуље од зефира врло добар квалитет	100.—	105.— 110.—
8) Мушки капут 3/4 од ваљаног штофа добар квалитет	580.—	609.— 630.—

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. — Огласи по тарифи. — Ченовин рачун број 62324. — Поштарина плаћена у готову.

Петак, 22 фебруар 1946
БЕОГРАД

БРОЈ 16

ГОД. II

Цена овог броја је 6.— дин. — Претплата за прво полугодје 1946 год. дин. 300.—, а за цалу 1946 год. дин. 600.—. — Редакција: Бранкова бр. 20. — Телефон 20-338

115.

На питање који је орган надлежан за доношење одлуке о експропријацији оних посела који падају под удар аграрне реформе, а чији се делови налазе на територији две или више народних република, Президијум Народне скупштине ФНРЈ даје

ТУМАЧЕЊЕ

ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ ПО ПИТАЊУ ЕКСПРОПРИЈАЦИЈЕ ЗЕМЉИШНИХ ПОСЕДА

Одлуку о експропријацији земљишних посела у оквиру садржаног Закона о аграрној реформи и колонизацији, а чији се делови налазе на територији две или више народних република, доносиће надлежни министар оне народне републике на чијој се територији налази највећи део посела с тим, да се те одлуке доставе и оним републикама где се налазе остали делови тога посела.

Ако укупна површина свих посела једног власника сачињава велики посед третираће се као такав велики део и свака република експроприсиће одговарајући део и унети у свој земљишни фонд за додељивање. Ако је укупни посед земљораднички, оставиће се максимум тамо где власник жели у једној републици. Тако ће се исто поступити и у случају да је посед земљораднички.

18 фебруара 1946 године
Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
М. Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. И. Рибар, с. р.

116.

УРЕДБА

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ЦЕНЗУРИ КИНЕМАТОГРАФСКИХ ФИЛМОВА

Члан 1

Став 2 члана 2 Уредбе о цензури кинематографских филмова хења се и гласи:

„Чланове цензурне комисије поставља Претседник Владе Федеративне Народне Републике Југославије на предлог Претседника Комитета за културу и уметност из реда филмских стручњака, књижевника и уметника.

Члановима Цензурне комисије припада награда, коју им одређује Претседник Комитета за културу и уметност при Влади Федеративне Народне Републике Југославије, на терет Цензорног фонда“.

Члан 2

Ова Уредба ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

15 фебруара 1946 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ

и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, з. р.

117.

На основу члана 6 Закона о одузимању држављанства официрима и подофицирима бивше југословенске војске, која неће да се врате у отаџбину, и припадницима војних формација који су служили окупатору и одбегли у иностранство, а у складности са Министром народне одбране, препишем

НАРЕДБУ

О ЗАВРШЕТКУ РЕПАТРИЈАЦИЈЕ ИЗ ПОЉСКЕ

Репатријација држављана Федеративне Народне Републике Југославије из Пољске завршена је.

Рок од два месеца по ставу 1 члана 2 Закона о одузимању држављанства официрима и подофицирима бивше југословенске војске, који неће да се врате у отаџбину, и припадницима војних формација који су служили окупатору и одбегли у иностранство, започиње да тече по истеку 8 дана од дана када наша Амбасада у Варшави објавиће својим службеним просторијама званичну објаву да је репатријација држављана Федеративне Народне Републике Југославије из Пољске завршена.

Наша Амбасада у Варшави објавиће на уобичајени начин и путем штампе и радио, да је репатријација завршена, као и дан од кога тече рок од два месеца после кога наступају последње предвиђене поменутим Законом за лица која не буду дала изјаву да су спремна да се врате у отаџбину.

Каб. бр. 211

14 фебруара 1946 године
Београд

Министар унутрашњих послова,
А. Ранковић, с. р.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. —
Огласи по тарифи. — Честоци рачун
број 6234. — Политичка плаћана у
готову.

Петак, 22 март 1946

БЕОГРАД

БРОЈ 24

ГОД. II

Наш број је 12. — Дни. — Преведено
за прво полугодје 1946 год. дни. 350. —
за друго полугодје 1946 год. дни. 650. — — Редакција:
Београд бр. 20. — Телефон 28-338

152

УКАЗ

По основу чл. 74 тач. 6 и чл. 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о потврди и изменама Закона о аграрној реформи и колонизацији од 23 августа 1945 године, који су на основу олакшања из чл. 136 Устава довели законодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ ОД 23 АВГУСТА 1945 ГОДИНЕ

Члан 1

Закон о аграрној реформи и колонизацији од 23 августа 1945 године остаје у важности са изменама и допунама у следећим члановима овог Закона.

Члан 2

У одељку I, »Опште одредбе«, у члану 1, речи »Демократске Федеративне Југославије« замењују се речима »Федеративне Народне Републике Југославије«.

У члану 2, речи »лица« замењују се речима »домаћинства« и додаје се нов став, који гласи:

»Право власништва уписује се на све чланове домаћинства којем је земља додељена, тако да сви чланови домаћинства имају једнака суласничка права. Ово важи и за случај кад је земља додељена према ставу 2) члана 23 овог Закона«.

Члан 3

У одељку II, »Експропријација«, у члану 4, додају се иза става 1) нови ставови, који гласе:

»2) Ако се установи да власник посела из чл. 3, тач. а), нема осим тога посела никакве друге имовине нити другог занимања од чега би могао живети и да су му приходи са тога посела били искључиво средство издржавања, тако да би експропријацијом у смислу става 1) овог члана остао без средстава за издржавање, оставиће се изузетно таквом власнику, поред куће за становање са припадајућим стварима, 5 хектара обрадиве земље и овој количини земље одговарајуће пољопривредне зграде и одговарајући живи и мртви инвентар, а сав остали посед, зграде и инвентар одузима се без накнаде.

3) Ако поседник из члана 3, тач. а) нема више од једне куће за становање, ова му се неће одузети. Замкови (дворови) не могу се рачунати као куће за становање.

4) Ако има смисла да се поседнику из става 2) и 3) овог члана земља и кућа остави на досадашњем поседу, то ће му се накнадити на другом месту у тој околини.

5) О овим случајевима доноси одлуку у првом степену окружни аграрни судови (окружне аграрне комисије), а жалба се подноси Министру пољопривреде, односно аграрне реформе и колонизације Народне републике, чија је одлука коначна.

Досадашњи став 2) истог члана постаје став 6).

У члану 7, став 1) мења се и гласи:

»1) Ако лице неземљорадничког занимања, коме се по чл. 3, тач. д) експроприше вишак земље изнад 3 хектара, има блиску родбину која се искључиво бави земљорадњом, законом Народне републике одредиће се услови под којима ће се експроприсани вишак преко 8 хектара доделити по праву наслеђа и обичају таквим блиским сродницима земљорадничима с тим, да посед сродничког домаћинства са додељеним му поседом не пређе земљораднички максимум и зедећи при томе рачуна о изворном стању тога домаћинства, о стању земљишног фонда тога места, као и о потребама и броју аграрних интересената у месту«.

У члану 7, иза става 1), додаје се нов став 2), који гласи:

»2) У случају кад се најмање годину дана пре 28 августа 1945 лице неземљорадничког занимања стално населило са својом породицом на свој земљишни посед и отада се искључиво бавило земљорадњом, сматраће се такво лице земљорадником под условом да коначно напусти ранију професију и да за 10 година не сме посед отуђити, разделити, даровати или заложити ни дати под закуп«.

Стари став 2) постаје став 3).

Члан 4

У одељку III, »Земљишни фонд аграрне реформе и колонизације«, у члану 14, иза става 2) додаје се нов став 3), који гласи:

»3) Земљорадничке станбене и привредне зграде, везане за експроприсана или конфискована пољопривредна добра, које се додељују колонистима и аграрним интересентима, додељују им се бесплатно као и земља, али уколико стање једнога дела кућа захтева оправке или уколико је потребно део станбених зграда тек подићи да би се колонисти и аграрни интересенти могли населити, целокупна за ове грађевинске радове утрошена сума расподедиће се на целокупни број надељеника равномерно као и цена земље по ставу 1) и 2) овог члана«.

Ранији став 3) овог члана постаје став 4).

Члан 5

У одељку IV, »Додељивање земље«, у члану 18, иза речи »бораца Југословенске армије« стављају се

речи: »и осталих лица наведених у чл. 16 овог Закона«.

У истом члану додати на крају члана:

»За земљорадничке, радничке и занатлиске породице које буду подељене земљом, а остале су услед рата или других околности без довољно радне снаге, важи одредба из чл. 9 овог Закона«.

У чл. 19, став 1) место речи »једну породицу« ставити речи »једну кућну заједницу (домаћинство, породицу)«.

У чл. 22, став 2) мења се и гласи:

»2) Билане одредбе о организовању инвалидских и дејачких колонија прописане уредбама владе народних република на основу општих упутстава Комисије за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ«.

У члану 23, став 1), место речи »10 година« ставити реч »три године«.

У истом члану, став 2), иза последњих речи тога става »заједничка имовина« додати речи: »у којој сва задружна домаћинства имају свој суласнички део«.

У члану 26, став други мења се и гласи:

»Овлашћују се министри пољопривреде народних република, а у Народној републици Србији Министар аграрне реформе и колонизације, да за унутрашње колонисте и аграрне интересе у изузетним случајевима из оправданих разлога могу продужити овај рок. За колонисте из члана 16 овог Закона у Војводини за продужење рока надлежна је Комисија за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ«.

У члану 27, став други, место речи: »Земљским законима или уредбама« ставити речи: »Законима и уредбама народних република«.

У члану 28, место речи »Привредног савета« ставити речи »Савезне планске комисије«.

Члан 29 мења се и гласи:

»Аграрну реформу и унутрашњу колонизацију спроводе министарство пољопривреде народних република, а у Народној Републици Србији Министарство за аграрну реформу и колонизацију, према законима и уредбама народне републике донетим у сагласности са овим Законом. Колонизацију породица бораца у Војводини спроводе непосредно Комисија за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ преко својих органа«.

У члану 30, став први, место речи: »савезним Министром колонизације и земљским« ставити речи: »Комисијом за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ«, а иза речи »пољопривреде« ставити речи: »народних република«.

У истом члану, став трећи, б), место речи: »земљске министарства пољопривреде« ставити речи: »министарства пољопривреде народних република«; место речи »савезни Министар колонизације« ставити речи: »Комисија за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ«, а место речи »земљским министром пољопривреде«, ставити речи: »министром пољопривреде народних република«.

Члан 31 мења се и гласи:

»Једнообразно спровођење аграрне реформе и унутрашње колонизације осигурава се преко Комисије за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ, која издаје општа упутства на темељу овог Закона и координира рад при спровођењу аграрне реформе и колонизације у народним републикама«.

Члан 6

У одељку VI, »Прелазна наређења« у члану 36, став први, место речи: »федералних јединица« стављају се речи: »народних република«.

У ставу другом истог члана, место речи »земљским уредбама« ставити речи »уредбама народних република«.

Члан 37 мења се и гласи:

»Овај Закон ступа на снагу од дана објављивања у »Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије«.

У. бр. 134

18 марта 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. Н. Рибар, с. р.

153.

УКАЗ

На основу члана 74 тачке 6 и члана 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о потврди и изменама Указа о општој амнестији и помиловању од 3 августа 1945 године, који су на основу овлашћења из члана 136 Устава донели законодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА УКАЗА О ОПШТОЈ
АМНЕСТИЈИ И ПОМИЛОВАЊУ ОД 3 АВГУСТА
1945 ГОДИНЕ

Члан 1

Указ о општој амнестији и помиловању од 3 августа 1945 године остаје у важности са изменама у члану 2 овог Закона.

Члан 2

У члану 2 и 3 Указа уместо речи »народне власти« стављају се речима речи »органи државне власти«;

у члану 9 уместо речи »Министарство правосудја Демократске Федеративне Југославије« стављају се речи »Министар правосудја ФНРЈ«.

Члан 3

Овај Закон ступа на снагу од дана објављивања у »Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије«.

У. бр. 135

18 марта 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. Н. Рибар, с. р.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Први излазак за неделају. — Ставка по тарифи. — Чланови реда број 6824. — Политички савет у Београду.

Уторак, 16 децембар 1946

БЕОГРАД

БРОЈ 69

ГОД. V

Цена овог броја је 6. — ден. — Преплате: поштом 244. — ден. по месецу, или 170. — ден. по полу 1946 године. — Издавачки Биро број 28. — Телефон: Радничево 28-088, Александарова 28-018

689.

На основу чл. 74, ст. 1, тач. 5 Устава, а у циљу израде примене закона, Президијум Народне скупштине ФНРЈ даје

ОБАВЕЗНО ТУМАЧЕЊЕ

ЧЛ. 36 ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

Први, лича, о којима је реч у чл. 36 Закона о аграрној реформи и колонизацији могу:

1) Да, у року који је одређен органима за доношење решења о заузећу, предложат за ти органе доносу решења којим се обила признање заузећа.

Од дана правоснажности решења сматра се да је земља ост у поседу законитог лица.

2) Да, у року од две године од дана правоснажности решења којим се признаје заузеће, покрену спор иза суда са захтевом да се ти решење поништи и укупанту наплати да земљиште врати.

4 децембра 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перунички, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

690.

На основу чл. 74, ст. 1, тач. 5 Устава, а у циљу израде примене закона, Президијум Народне скупштине ФНРЈ даје

ОБАВЕЗНО ТУМАЧЕЊЕ

ЧЛ. 5 СТ. 5 ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ЗАДРУГАМА

Чл. 5 ст. 5 Основног закона о задругама („Службени лист ФНРЈ“ бр. 69 од 23 јула 1946 године) треба изменити тако да и занатлиске произвођаче и апаратурне задруге могу држати учешће.

4 децембра 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перунички, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

691.

На основу чл. 74, ст. 1, тач. 5 Устава, а у циљу израде примене закона, Президијум Народне скупштине ФНРЈ даје

ОБАВЕЗНО ТУМАЧЕЊЕ

ЧЛ. 5 ТАЧ. а) ЗАКОНА О „ПАРТИЗАНСКОЈ СПОМЕНИЦИ 1941“

Тач. а) чл. 5 Закона о „Партизанској споменици 1941“ („Службени лист ФНРЈ“ бр. 43 од 22 маја 1946 године) даје постојећу „Партизанске споменици 1941“ и право на добијање бесплатних лекова у државним апотекама на основу рецепата који се констатованој болести издају лекари надлежних државних здравствених установа.

4 децембра 1946 године
Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перунички, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

692.

На основу чл. 81 Закона о ратним војним инвалидима, на предлог Министра народне одбране, Влада ФНРЈ прописује

УРЕДБУ

О СТРУЧНОЈ ОБУЦИ РАТНИХ ВОЈНИХ ИНВАЛИДА

Члан 1

Стручна обука ратних војних инвалида има да буде стручно осposобавање ратних војних инвалида за обављање различитих или нових занимања. Државна ратна војна инвалидима бесплатно обезбеђује стручну обуку.

Установе за стручну обуку

Члан 2

Установе за стручну обуку ратних војних инвалида су стручне школе и течајеве. Стручне школе и течајеве могу се оснивати искључиво за ратне војне инвалиде или се већ постојећи могу користити у ту сврху.

У стручне школе и течајеве који већ постоје или које буду осниване за опремање кадрова

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ издаван по наређењу, у сарадњи, грађанском, савезничком и мањинском издању. — Издава по тарифи. — Текућа рачуна код Народне банке ФНРЈ, 44 претплату бр. 141-504880. — Текућа рачуна одвајања продаје 101-571830.

Среда, 11 април 1951

БЕОГРАД

БРОЈ 19

ГОД. VII

Цена овог броја је 12.— дина. — Претплата за 1951 годину износи 350.— а за иностранство 500.— дина. — Редакција: Београд, улица бр. 18—20. — Телефон: Редакција 22-638, Администрација 26-270, Одвајања продаје 22-818. Рачуноводство 27-565, Експедиција 21-261.

190.

На основу члана 74 став 1 тачке 5 Устава ФНРЈ, а у циљу извршења одребе закона, Президијум Народне скупштине ФНРЈ даје

ОБАВЕЗНО ТУМАЧЕЊЕ

ЧЛАНА 24 СТАВ 1 ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

Према члану 24 став 1 Закона о аграрној реформи и колонизацији земљиште додељено по овим закону не може се за време од 20 година делити, продати, дати под закуп или заложити ни у целисти ни делимично.

Овај пропис треба разумети тако да, укључено се ради о уношењу земљишта у селачку радну задругу четвртог типа од стране лица коме је додељено по Закону о аграрној реформи и колонизацији, то земљиште постаје својина задруге у смислу члана 62 тачка г) Основног закона о земљорадничким задругама. Исто тако уношењем економских зграда у селачку радну задругу, без обзира на тип задруге, од стране лица коме су додељене по Закону о аграрној реформи и колонизацији, те зграде постају својина задруге у смислу члана 87 став 2 Основног закона о земљорадничким задругама. Ступањем у задругу такво лице ослобађа се ограничења из члана 24 став 1 Закона о аграрној реформи и колонизацији, а то тако у погледу земљишта тако и у погледу економских зграда. Вредност у задругу унетих зграда задруга исплаћује својим задругарима на начин и у роковима који су законом и правилима задруге одређени за издату вредности економских зграда унетих у селачку радну задругу.

У. бр. 497

8 април 1951 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перушић, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

191.

На основу чл. 4 Уредбе о снабдевању становништва („Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/48) и чл. 1 Уредбе о слободној продаји и ценама робе широкотрошње („Службени лист ФНРЈ“, бр. 29/50 и бр. 3/51), на предлог Претседника Савета за промет робом Влада ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОВЕЋАЊУ ИЗНОСА НОВЧАНИХ КУПОНА У ИНДУСТРИСКОЈ ПОТРОШАЧКОЈ КАРТИ ПОТРОШАЧА ИР КАТЕГОРИЈЕ И О ИЗДАВАЊУ ДОПУНСКИХ ПОТРОШАЧКИХ ИНДУСТРИСКИХ КАРТА ПОТРОШАЧИМА ИГ КАТЕГОРИЈЕ

1. Износ новчаних купона у индустриској потрошачкој карти потрошача ИР категорије повећана се од 3.700 динара на 4.200 динара годишње.

Повећани износ новчаних купона припада потрошачима почев од 1 јануара 1951 године.

2. Посебна индустријска допунска потрошачка карта која садржи 300 динара у новчаним купонима издаваће се следећим потрошачима разврстаним у ИГ категорију:

носцима породичне инвалиднице;

породичним пензионерима;

материјално необавезеним лицима неспособним за припремање;

свим женама са децом или више деце млађе од 14 година.

3. Овим решењем мења се и допуњује Решење о одређивању врста и количина прехранбених артикала обезбеђеног снабдевања и о одређивању вредности робе слободне продаје коју потрошачи могу куповати на допуст на индустријске потрошачке карте („Службени лист ФНРЈ“, бр. 3/51), укључено се односи на износ новчаних купона у индустријским потрошачким картама потрошача ИР категорије и на износ новчаних купона који се издаје потрошачима ИГ категорије наведених у тач. 2 овог решења.

Бр. 1304

4 април 1951 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар изворне одбране
Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар Владе ФНРЈ
Претседник Савета за промет робом,
Осман Карабеговић, с. р.

Чланови саветодавних одбора именују се из реда директора и чланова управног одбора, односно стручњаци привредних организација и привредних удружења, као и из реда других привредних и финансијских стручњака.

IV. Сваке године именује се једна грађина члана саветодавног одбора.

Чланови саветодавног одбора могу бити одоштини и пре сматрања по предлозима.

V. Саветодавни одбори састају се најмање једном пут у три месеца.

Саветодавни одбори раде и дају мишљења и предлога у пленуму и у секцијама.

Седнице саветодавног одбора сазива и утврђује њихов дневни ред председник саветодавног одбора.

О раду саветодавних одбора и сазива води се записник.

VI. Члан саветодавног одбора који се не сложи са мишљењем односно предлогом већине упуке тражити да се у закључак унесе његово издвојено мишљење, и може и непосредно изложити своје примедбе изашој организационој јединици банке — уколико она постоји, односно надлежном финансијском органу.

На пет начина може поступити и саветодавни одбор уколико одлука директора банке, односно директора банке постоји јединица, може у складу са овим мишљењем већине саветодавног одбора.

Вина организационе јединице банке, односно надлежни финансијски орган, дужни су да по примљеној претплати доставе одлуку најкање у року од 8 дана.

VII. Трошкови административне и техничке службе, саветодавних одбора сноси банка односно њена пошловна јединица у којој су они основани.

VIII. Председник саветодавних одбора изабират ће Губернор Народне банке ФНРЈ.

IX. Ово решење примењиваће се од дана објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 18103

8 септембра 1951 године

Београд

Министар Финансија ФНРЈ,
Добридоје Радошковић, с. р.
Саставио.

Председник Савета за законодавство
и изградњу народне власти Владе ФНРЈ,
Едвард Кардаљ, с. р.

406.

С А Ш Њ Е Њ Е

У ВЕЗИ С ПРИМЕНОМ ТАЧ. 2 ЧЛ. 19 УВОДНОГ ЗАКОНА ЗА КРИВИЧНИ ЗАКОНИК

У тач. 2) чл. 19 Уводног закона за Кривични законик примењено је да се ступањем на снагу Кривичног закона укладе одредба члана 46 Закона о државним матичним књигама од 1 априла 1946 („Службени лист ФНРЈ“, бр. 23/46) са изменама и допунама од 5 јуна 1949 („Службени лист ФНРЈ“, бр. 4/49).

У овом се појавило питање да ли се речи „са изменама и допунама од 5 јуна 1949“ односе на измене и допуне чл. 46 Закона о државним матичним књигама. Успорија према стављеним тач. 2) и стављеним тач. 14) чл. 19 Уводног закона за Кривични законик јасно се види да се овај рад о изменама и допунама који чине саставни део Закона о државним матичним књигама и да према томе речи „са изменама и допунама“ претстављају односно измене и допуне од 5 јуна 1949“ односе на чл. 46 Закона о државним матичним књигама, јер наведени измене и допуне на тај дан није успио ни издати ни допунити. Још може се може претпоставити да се тач. 2) односи на неке друге одредбе о изменама и допунама.

Према томе, тачком 2) чл. 19 Уводног закона за Кривични законик укључен је само чл. 46 Закона о државним матичним књигама и није друга одредба овог закона.

Бр. 4275/51. — Из Министарства правосуђа ФНРЈ, 13 септембра 1951 године, Београд.

Президијум Народне скупштине ФНРЈ, по извршеном сажетом са изворним текстом, установно је да се у тексту Обавезног тумачења члана 24 став 1 Закона о аграрној реформи и колонизацији објављеном у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 19 од 11 априла 1951 године, потврда изнад наведена граница, те даје следећу

И С П Р А В К У

ОБАВЕЗНОГ ТУМАЧЕЊА ЧЛАНА 24 СТАВ 1 ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

У другом ставу, у реченици „..... те аграрне постају својим задругама у смислу члана 87 ст. Основног закона о земљопоседничким задругама“ треба уместо „члана 87“ ставити „члана 67“.

Бр. 1575. — Из Президијума Народне скупштине ФНРЈ, 17 септембра 1951 године.

ГЛАВНА ДРЖАВНА АРБИТРАЖА ПРИ ВЛАДИ ФНРЈ

На основу чл. 19 ст. 2 Закона о државној арбитражи, Пленум Главног државног арбитража при Влади ФНРЈ на свом четвртном заседању одржаном 24 августа 1951 године прогласио је

У П У Т С Т В О

О ПОСТАВЉАЊУ И РАДУ АРБИТРАЖНИХ ВЕШТАКА

1

1. Арбитражни вештачи постављају се као стручна лица ради доношења мишљења о квалитету и квантитету робе, као и о другим чињеницама које су важне за правни односе међу странама.

2. Арбитражни вештачи може позвати ради доношења мишљења државна арбитража у арбитражном поступку, као и може странка пре позивања арбитражног поступка, у случајевима када су по уговору или правним прописима обавезане да ради очувања овог права на веродостојан начин утврде неку чињеницу, а државни вештач утврђивања те чињенице није одређен ни уговором ни правним прописима.

3. Државна арбитража упућује у обзир мишљења арбитражних вештача као мишљења стручних лица.

Ако странка позове ради доношења стручног мишљења лице изван реда арбитражних вештача, државна

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању — Одласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за кредитирање у послове издања 1132-Т-214, за отплату 1132-Т-211.

Среда, 16 мај 1958

БЕОГРАД

БРОЈ 21

ГОД. XII

Цена овог броја је 60.- дина. — Преплата од 1946 године износи 1500.- дина. — За иностранство 2200.- динара. — Редакција: Улица Краљевина Марка бр. 1. — Телефони: Редакција 30-113, Администрација 30-114. Одделение прошаје 30-115. Телефонска централа 30-116.

240.

На основу члана 38 став 1 Уставног закона о основама друштва и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, а у вези са чланом 20 Закона о спровођењу Уставног закона,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 11 маја 1958 године и на седници Већа произвођача од 11 маја 1958 године, донела је

ОДЛУКУ О ПОТВРДИ УРЕДАВА САВЕЗНОГ ИЗВРШНОГ ВЕЋА

Потврђују се уредбе које је Савезно извршно веће донело на основу овлашћења из тачке II Одлуке о потврди уредава Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 1/54), и то:

- 1) Уредба о продужетку рока за саглашавање тарифних правилника по члану 85 Уредбе о платама радника и службеника привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/56);
- 2) Уредба о допуни Уредбе о управљању стамбеним зградама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/56);
- 3) Уредба о изменама и допунама Уредбе о оснивању предузећа и радњи („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/56).

Савезна народна скупштина

СНС (А) 25

12 маја 1958 године

Београд

Претседник
Савезне народне скупштине,
Моша Пијаде, с. р.

Потпретседник
Већа произвођача,
Војна Поповић, с. р.

Претседник
Савезног већа,
Влада Зачеваћ, с. р.

241.

УКАЗ О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

На основу члана 71 тачка 2 Уставног закона о основама друштва и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о аграрној реформи и колонизацији, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 11 маја 1958

године и на седници Већа произвођача од 11 маја 1958 године.

ПР бр. 12

15 маја 1958 године

Београд

Претседник Републике,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Савезне народне скупштине,
Моша Пијаде, с. р.

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

Члан 1

У Закону о аграрној реформи и колонизацији у члану 24 став 1 миња се тако да гласи:

„Земљиште додељено по овом закону не може пре истека 15 година од дана доношења решења о додељивању бити разделено, продато или на други начин отуђено, дато у закуп или заложено ни у целини ни делимично, ако одредбама овог закона није другачије одређено.“

Члан 2

После члана 24 закона додају се нови чланови 24а и 24б, који гласе:

„Члан 24а

Забрана из става 1 претходног члана не односи се:

- 1) на земљиште додељено по овом закону лицу које је у време додељивања живело у крају у коме се испокретност налази;
- 2) на земљиште додељено као накнада за земљиште одузето по Закону о ревизији домаћинства земље колонистима и аграрним интересима у Народној Републици Македонији и у Аутономној Косовско-метохијској Области, као ни на земљиште ратних аграрних субјеката, без обзира да ли им је земљиште замењено или није.

Забрана уписана на основу става 2 претходног члана брисаће се на захтев лица коме је земљиште додељено.

Решење о брисању забране уписане на основу става 2 претходног члана доноси средњи суд у ванпарничном поступку.

Решење из претходног става суд је дужан доставити и надлежном јавном правобраниоцу.

Против решења из става 3 овог члана надлежни јавни правобранилац може изјавити жалбу окружном суду у року од 30 дана од дана доставе решења.“

„Члан 24б

Изузетно од одредабе члана 24 став 1 овог закона додељива се:

- 1) отуђења дела додељеног земљишта од стране појединих чланова домаћинства (колонистичког) домаћинства којима тај део припада — у корист других чланова истог домаћинства, као и отуђења

додељеног земљишта или појединачних његових делова у корист привредне организације, сељачке радне задруге или политичко-територијалне јединице;

2) добоја додељеног земљишта у случају деоба једног насељеничког (колонијистичког) домаћинства на два или више домаћинства;

3) замена додељеног земљишта која се, у сврху асоцијације земљишног поседла насељеничког (колонијистичког) домаћинства, врши за земљиште привредне организације, сељачке радне задруге или политичко-територијалне јединице, као и замена додељеног земљишта унесеног у сељачку радну задругу која се врши у исту сврху;

4) давање у закуп земљишта ако насељеничко (колонијистичко) домаћество нема довољно радне снаге за обраду земљишта, и то уз претходну сагласност савета народног одбора општине надлежног за послове привреде;

5) стављање заклада на земљиште у сврху обезбеђења инвестиционог зајма добијеног од банке, али највише до 50% од вредности земљишта;

6) принудна или добровољна продаја додељеног земљишта ради измирења инвестиционог зајма банци, с тим да се додељено земљиште може продати само привредној организацији, сељачкој радној задрузи или политичко-територијалној јединици.

Члан 3

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

242.

На основу чл. 44 Уредбе о управљању основним средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/53), Сајамско извршно веће доноси

О Д Л У К У

О НАЧИНУ КОРИШЋЕЊА СРЕДСТАВА АМОРТИЗАЦИОНИХ ФОНДОВА

I. Привредна организација може да користи средства амортизационог фонда за замену и средства амортизационог фонда за инвестиционо одржавање, било за инвестиционо одржавање, било за замену основних средстава.

Уколико привредна организација употреби за потребе инвестиционог одржавања део средстава амортизационог фонда за замену, за толико ће се на крају године извршити мањи књиговодствени отпис ових основних средстава на којима су извршени радови инвестиционог одржавања из средстава амортизационог фонда за замену.

Ако је вредност извршених инвестиционих радова из претходног става већа од редовног годишњег књиговодственог отписа тих основних средстава, за разлику извршену се првенствено мањи књиговодствени отпис других основних средстава исте групе односно осталих основних средстава других група привредне организације.

II. Привредна организација може средства амортизационог фонда за замену основних средстава користити само за замену физички или економски неупотребљивих основних средстава, у циљу редовног одржавања свог капацитета.

Замена основних средстава привредне организације може се вршити и путем реконструкције постојећих постројења и других основних средстава.

Привредна организација може да врши и делимичну замену основних средстава која су у употреби, било када је код тих основних средстава настало делимично смањивање капацитета, било када се код тих основних средстава врши замена поје-

диних делова основних средстава у различитим периодима.

Раднички савет привредне организације доноси закључак о вршењу замена основних средстава на терет средстава амортизационог фонда.

Раднички савет привредне организације не може одлучити за претходног става пренети на друге органе привредне организације.

III. Коришћење средстава амортизационог фонда за инвестиционо одржавање може се вршити само ако су у питању радови на основним средствима који су нужни за њихови физичко и техничко одржавање у току века трајања, а врше се, по правилу, у размацима дужиим од годину дана, и то према спецификацији радова сачињеној у смислу одредбе чл. 45 Уредбе о управљању основним средствима привредних организација.

Програм редовног инвестиционог одржавања доноси раднички савет привредне организације на почетку године, најдоцније до 31. јануара.

Извођење радова инвестиционог одржавања врши се на основу закључка управног одбора привредне организације.

IV. Закључак о вршењу замене основних средстава и о извођењу радова инвестиционог одржавања доноси раднички савет односно управни одбор привредне организације по претходном предлогу стручног органа привредне организације.

V. Привредна организација не може да приступи извршењу замене основних средстава и извођењу радова инвестиционог одржавања без претходно одобреног програма ако коришћење амортизационог фонда за замену који по важећим прописима у текућој години може користити премама износ од 20% од тих средстава, односно 50.000.000 динара.

Изузетно од одредбе претходног става, средства амортизационог фонда наведена у том ставу могу се користити и без одобрења до износа од 2.000.000 динара.

VI. Програм из претходне тачке одобрава савет за привреду народног одбора среза на основу мишљења комисије за реализацију инвестиционог програма основане по чл. 7 Уредбе о изради и одобрењу инвестиционог програма и о полагању депозита за обезбеђење исплате инвестиционих радова.

Давање одобрења из претходног става може узети у своју надлежност републичко извршно веће.

Програм садржи:

- 1) назив и технички опис предмета чија се замена врши, уз оцаку када је или када ће бити тај предмет расходним односно отуђен;
- 2) назив и технички опис предмета који се прибавља или радова који се врше, предрачунаску вредност и оцаку предмета и да ли се набавка врши у земљи или у иностранству;
- 3) време набавке односно период извршења радова, време плаћања односно распоред рокова плаћања и изворе средстава плаћања;
- 4) стање средстава амортизационог фонда и доказ да су обезбеђена средства за плаћања у случају плаћања у иностранству;
- 5) промена у структури укупног прихода која треба да настане извршењем замена односно радова инвестиционог одржавања;
- 6) ако је у питању делимична замена предмета који је још у употреби, обог делимичног губитка капацитета, или обог допратности његових битних делова, потребан је и налаз стручне комисије из тач. IV ове одлуке о насталом смањењу капацитета односно о допратности делова чија се замена врши, под условом да се код таквих предмета замена врши по деловима у различитим периодима;
- 7) ако је у питању реконструкција или инвестиционо одржавање потребан је налаз стручне комисије из тач. IV ове одлуке о потреби, природи и обиму реконструкције односно инвестиционог одржавања.

3) присуствоваће при склапању брака и укидању брака у матичку књигу венчањих (члан 27);
4) примаће пријаве за ступање у брак (члан 28 став 1);

5) одбијање склапања брака ако се утврди да нису испуњени законски услови (члан 30 став 3).

Послове из тач. 1 и 3-5 врши орган управе надлежан за унутарње послове, а послове из тачке 2 претходног става — председник народног одбора или одборник кога одреди општинско веће.

ЗАКОН О БИРАЧКИМ СПИСКОВИМА („Службени лист ФНРЈ”, бр. 58/46)

Члан 74

Народни одбор и његови органи врше ове послове:

1) издавање уверења односно потврде ради гласања у месту у коме се бирачи налазе у време избора (члан 5 став 4);

2) састављање и вођење бирачких спискова (члан 6 став 1, члан 8, члан 17 став 1, члан 18 ст. 1 и 2 и члан 20 став 1);

3) именовање комисије за бирачке спискове (члан 7) за вршење послова предвиђених одредбама чл. 6 ст. 2, 7, 13, 15 и 18 став 1 и члан 20 став 1 Закона о бирачким списковима.

Посао из тачке 3 врше оба већа у заједничкој седници, а посао из тач. 1 и 2 претходног става — орган управе надлежан за послове опште управе.

ЗАКОН О ОВЕРАВАЊУ ПОТПИСА, РУКОПИСА И ПЕЧИСА („Службени лист ФНРЈ”, бр. 105/47)

Члан 75

Орган управе надлежан за послове опште управе — оверена потписе, рукописе и печисе (члан 3 став 1).

ЗАКОН О ИЗВРШЕЊУ КАЗНИ, МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ И ВАСПИТНО-ПОПРАВНИХ МЕРА („Службени лист ФНРЈ”, бр. 47/51)

Члан 76

Орган управе надлежан за послове опште управе врши припремно брисање из бирачког списка лица осуђеног на казну ограничења грађанских права (члан 78).

ЗАКОН О ЈАВНОМ ПРАВОБРАНИОШТВУ („Службени лист ФНРЈ”, бр. 51/53)

Члан 77

Народни одбор и његови органи врше све послове који су Законом о јавном правобраниоштву стављени у њихову надлежност, уз следеће измене и допуне:

1) давање овлашћења јавном правобраниоцу да заступа општински народни одбор у управном спору (члан 3) — врши председник народног одбора;

2) доношење решења у случају ако се јавни правобранилац не слаже са упућивањем председника (члан 21 ст. 1 и 2) — врши општинско веће.

ЗАКОН О ПРАВИМА НОСИЛАЦА „ПАРТИЗАНСКЕ СПОМЕНИЦЕ 1941” („Службени лист ФНРЈ”, бр. 15/55)

Члан 78

Народни одбор и његови органи врше све послове који су Законом о правима носилаца „Партизанске споменице 1941” стављени у њихову надлежност, уз следеће измене и допуне:

— приписивање погуста у локалном сабраћају за носилаца „Партизанске споменице 1941” (члан 12) — врше оба већа равноправно.

ЗАКОН О АДВОКАТУРИ („Службени лист ФНРЈ”, бр. 15/57)

Члан 79

Народни одбор и његови органи врше све послове који су Законом о адвокатури стављени у њихову надлежност, уз следеће измене и допуне:

— установљивање посебне службе за пружање правне помоћи грађанима (члан 4 став 3) — врше оба већа равноправно.

УРЕДБА О ОРГАНИЗАЦИЈИ СЕИЗМОЛОШКЕ СЛУЖБЕ („Службени лист ФНРЈ”, бр. 6/49)

Члан 80

Орган управе надлежан за послове опште управе — доставља микросеизмолошки извештај сеизмолошким установима према њиховим упућивањима (члан 6).

10. У ОБЛАСТИ УПРАВЉАЊА ОПШТЕНАРОДНОМ ИМОВИНОМ

ЗАКОН О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ („Службени лист ФНРЈ”, бр. 64/48, 24/46, 101/47, 105/48, 4/51 и 21/56)

Члан 81

Орган управе надлежан за послове из области имовинскоправних односа — даје сагласност за закуп земљишта ако власничко домаћинство нема довољно радне снаге за обраду земљишта (члан 263 тачка 4).

ЗАКОН О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉОШНОМ ФОНДУ ОПШТЕНАРОДНЕ ИМОВИНЕ И ДОДЕЉИВАЊУ ЗЕМЉЕ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА („Службени лист ФНРЈ”, бр. 72/53)

Члан 82

Народни одбор и његови органи врше ове послове:

1) управљање пољопривредним земљишном фондом општенародне имовине (члан 14);

2) вођење евиденције о земљишту које улази у пољопривредни земљишни фонд општенародне имовине (члан 14);

3) подношење захтева за унос општенародне имовине у земљишне књиге (члан 15);

4) закупавање пољопривредног земљишта у општенародној имовини на којој не постоји право коришћења пољопривредне организације за друго земљиште исте вредности или продавање тог земљишта уз услов да се за постигнуту цену купи друго земљиште исте вредности (члан 16);

5) старање о обради земљишта које није дата на коришћење пољопривредним организацијама и које остаје на коришћење ранијим сопственицима. Ети се користи за друге пољопривредне организације (члан 17);

6) доношење решења којим се одређује обрада земљишта домаћинства где се издија и као општенародна имовина уноси у пољопривредни земљишни фонд и утврђивање висине годишње рента, засаде и зграда и достављање решења ранијим сопственику земљишта (члан 25 став 2);

7) доношење одлуке да се земљиште које улази у пољопривредни земљишни фонд остави на безбрижно коришћење ранијим сопственику и да се не

19/55 и 19/57 после члана 1 додају се два нова члана, који гласе:

Члан 1а

Општински народни одбори дужни су прописати општински прирез на приходе од пољопривреде.

Стопа општинског приреза на приходе од пољопривреде не може бити мања од 4% од катастарског прихода од земљишта ни већа од максималне стопе која ће се одредити републичким законом о општинском прирезу и месном саодоприносу.

Члан 1б

У гравицама између минималне и максималне стопе из члана 1а став 2 овог закона општински народни одбор одређује стопу општинског приреза на приходе од пољопривреде за своје подручје.

За поједине катастарске општине на свом подручју општински народни одбор може прописати различите стопе општинског приреза на приходе од пољопривреде.

Члан 2

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

711.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЧЛАНА 36 ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

На основу члана 71 тачка 2 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени члана 36 Закона о аграрној реформи и колонизацији, који је Савезна народна скупштина усвојила на седници Савезног већа од 20 децембра 1957 године и на седници Већа произвођача од 20 децембра 1957 године

ПР бр. 37
23 децембра 1957 године
Београд

Претседник Републике,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЧЛАНА 36 ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

Члан 1

У Закону о аграрној реформи и колонизацији („Службени лист ФНРЈ“, бр. 101/47) члан 36 мења се и гласи:

„Овлашћују се народне републике да донесу прописе на основу којих ће се расправити све узурпације државног земљишта, сва заузета на утримама, све непризнате деобе раније сеоског земљишта и земљишта бивших имовинских заједница.

Поступак за расправљање узурпација по одредбама претходног става има се завршити најдоцније до краја 1963 године.“

Члан 2

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

712.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ФОНДУ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ СЛУЖБЕ ЦАРИНСКЕ КОНТРОЛЕ

На основу члана 71 тачка 2 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени Закона о фонду за унапређење службе царинске контроле, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 10 децембра 1957 године.

ПР бр. 25
12 децембра 1957 године
Београд

Претседник Републике,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ФОНДУ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ СЛУЖБЕ ЦАРИНСКЕ КОНТРОЛЕ

Члан 1

Члан 3 Закона о фонду за унапређење службе царинске контроле („Службени лист ФНРЈ“, бр. 29/54) мења се и гласи:

„Средства Царинског фонда служе: за набавку и одржавање техничких средстава потребних за вршење царинске контроле службе (патролних чамаца, моторних и других превозних средстава за обилажење царинарница, царинских одељака и граничних прелаза), за подизање управних зграда за потребе царинске службе, за подизање станбених зграда за царинске службенике, за набавку предмета потребних за вршење царинске службе, за трошкове одржавања курсева страних језика и набавку стручне литературе, као и за подмиривање издатака службе сузбијања царинских прекршаја.“

Члан 2

Овај закон ступа на снагу по истеку осам дана од дана објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

713.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ ИМОВИНСКИХ ОДНОСА НАСТАЛИХ УСЛЕД ЛИКВИДАЦИЈЕ ПРАВА И ОБАВЕЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ДРЖАВЉАНА НА ОСНОВУ МЕЂУНАРОДНИХ УГОВОРА

На основу члана 71 тачка 2 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о уређењу имовинских односа насталих услед ликвидације права и обавеза југословенских држављана на основу међународних уговора, који је Савезна народна

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском односно хрватском, словеначком и македонском језику. — Гласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке за претплату и посебна издања 161-12-002-32 за гласне 161-12-002-11.

Среда, 10. март 1965.

БЕОГРАД

БРОЈ 14

ГОД XXI

Цена овом броју је 300.— дина. — Преплата за 1965. годину износи 1.300.— дина, а за иностранство 3.200.— динара. — Редакција: Улица Јована Ђисинића бр. 1. Пошта: Фил 228 — Телефони: центар 34-911, 34-932, 34-933 и 34-917; Служба претплате 31-732, Служба продаје 31-671.

148.

На основу члана 217. став 1. тачка 1. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

Проглашава се Закон о изменама Закона о аграрној реформи и колонизацији, који је усвојила Савезна скупштина на седници Савезног већа од 26. фебруара 1965. године и на седници Организационо-политичког већа од 27. фебруара 1965. године.

П. Р. бр. 178

1. марта 1965. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне скупштине,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

Члан 1.

У Закону о аграрној реформи и колонизацији („Службени лист ДФЈ“, бр. 64/45 и „Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/46, 101/47, 103/48, 21/56 и 55/57) члан 29. став 2. мења се и гласи:

„Послове аграрне реформе и колонизације и послове у вези са колонизацијом, као и послове из члана 24. став 3. овог закона вршиће општински орган управе надлежан за имовинско-правна односе.“

Члан 2.

У члану 36. став 2. мења се и гласи:

„Републике ће прописати рок у коме ће се окончати поступак за расправљање односа из става 3. овог члана.“

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

149.

На основу члана 217. став 1. тачка 1. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ИСКОРИШЋАВАЊУ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Проглашава се Закон о изменама и допунама Основног закона о искоришћавању пољопривредног

земљишта, који је усвојила Савезна скупштина на седници Савезног већа од 26. фебруара 1965. године и на седници Привредног већа од 26. фебруара 1965. године.

П. Р. бр. 161

27. фебруара 1965. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне скупштине,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ИСКОРИШЋАВАЊУ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Члан 1.

У Основном закону о искоришћавању пољопривредног земљишта („Службени лист ФНРЈ“, бр. 43/58 и 53/62) у члану 1. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„(4) За земљиште из става 3. овог члана могу се прописивати одређени минимум агротехничких мера или појединачне агротехничке мере предвиђене овим законом, све док на истом не отпочне изградња грађевинских објеката или постројења.“

Члан 2.

У члану 3. став 2. после речи: „одређања“ реч: „овог“ брише се.

Члан 3.

У члану 4. став 3. брише се.

У ставу 4. који постаје став 3. на крају додају се речи: „и важе док ти услови постоје“.

Члан 4.

Чл. 5. до 8. бришу се.

Члан 6.

У члану 12. реч: „овог“ брише се.

Члан 6.

У члану 13. после речи: „дрондација“ додају се речи: „и комасација“.

Члан 7.

Члан 15. брише се.

Члан 8.

Члан 16. мења се и гласи:

„Као пољопривредне организације, у смислу овог закона, сматрају се радне организације које се баве пољопривредном производњом.“